

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Stolearov Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, în cauza penală privind-l pe

Stolearov Mihail Piotr, născut la 18 decembrie 1984,
originar și domiciliat în s. Cărpineni, r-l Hîncești.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.07.2015 – 04.08.2015;

2. instanța de apel: 01.09.2015 – 01.10.2015;

3. instanța de recurs: 15.01.2016 – 30.03.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 04 august 2015, Stolearov Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe un termen de probă de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Stolearov Mihail la data de 30.03.2015, în jurul orei 20.00, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, încalcând normele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, și anume: pct. 10) subpct. 1) „Persoana care conduce un vehicul trebuie: a) să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical; b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum”; pct. 14) „Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”; pct. 40. subpct. 1) „Înainte de virajul la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie: a) să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stîngă a carosabilului cu circulația în sens unic; b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor.”; pct. 45 „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea

psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, conducând automobilul de model „Volkswagen Vento”, cu n/î BL DC 782, pe strada centrală din s. Cărpineni, r. Hîncești, fiind neatent, nu s-a isprăvit cu conducerea acestuia și a ieșit pe contrasens, tamponînd frontal o căruță, ce se deplasa din sens opus și în care se aflau Cristei Ion, Cristei Sofia și Cristei Mihail, cauznd astfel:

- lui Cristei Ion, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 171-D din 01.06.2015, vătămări corporale neînsemnate;

- lui Cristei Sofia, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 173-D din 02.06.2015, vătămări corporale grave;

- lui Cristei Mihail, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 172-D din 01.06.2015, vătămări corporale grave.

Acțiunile lui Stolearov Mihail au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvîrșită în stare de ebrietate.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Hîncești, Vasile Disculțu, în care a solicitat casarea parțială a sentinței privitor la stabilirea pedepsei inculpatului din motivul blîndeței pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a menține condamnarea lui Stolearov Mihail în baza art. 264 alin. (4) din Codul penal, aplicîndu-i o pedeapsă în temeiul sancțiunii acestei legi sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

3.1. În susținerea apelului, procurorul a invocat că deși, instanța de fond a constatat cu certitudine vinovăția lui M. Stolearov, sentința este criticabilă din motivul blîndeței pedepsei stabilite. Mai mult, instanța de judecată, la stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, s-a bazat în exclusivitate pe faptul că infracțiunea pentru care a fost condamnat M. Stolearov este din imprudență și că acesta și-a recunoscut vinovăția, fără a da o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor în care a fost comisă crima, consecințele produse, persoana făptuitorului, etc.

La fel, instanța de judecată nu a reținut faptul, că inculpatul M. Stolearov n-a restituit prejudiciul cauzat părților vătămate, precum și nu a luat în calcul faptul comiterii infracțiunii în stare de ebrietate și consecințele nefaste produse, exprimate prin traumatizarea a trei persoane, dintre care un minor.

Procurorul a mai invocat că, în această speță, prin aplicarea soluției de suspendare condiționată a executării pedepsei închisorii se percepe în mod negativ asupra felului în care societatea acceptă gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului ca fiind una defectuoasă și inefficientă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre după cum urmează:

Stolearov Mihail Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Stolearov Mihail încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264 alin. (4) Cod Penal.

Însă, instanța de apel a considerat că sentința este criticabilă în partea individualizării pedepsei, deoarece la stabilirea măsurii de pedeapsă instanța nu a acordat eficiență deplină prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, deoarece infracțiunea pentru care este recunoscut vinovat inculpatul, conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor grave pentru care legea prevede pedeapsă maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 12 ani, inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică și în consecință a traumatizat trei persoane, dintre care un minor, el nu este încadrat în cîmpul muncii, s-a folosit în momentul comiterii accidentului de bunul lui V. Marian automobilul Volkswagen Vento cu n/î BLDC 782 pe care la deteriorat.

Astfel, ținînd cont de toate circumstanțele în ansamblul, instanța de apel a considerat irațională suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Stolearov Mihail, de aceea a dispus casarea sentinței cu stabilirea pedepsei fără aplicarea art. 90 Cod penal, prin executarea reală a pedepsei închisorii în locurile de detenție.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Stolearov Mihail, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță a emis o sentință legală și întemeiată, ținînd de circumstanțele atenuante ale cauzei penale și anume:

- recunoașterea vinovăției de către inculpat;
- contribuirea activă la descoperirea infracțiunii;
- căința activă;
- persoane la întreținere;
- caracterizarea pozitivă la locul de trai;
- repararea prejudiciului material cauzat;
- fără avertizări din partea autorității publice locale și plîngeri din partea cetățenilor.

6. Referință pe marginea recursului ordinar declarat de către inculpatul Stolearov Mihail a depus procurorul prin care solicită a declara inadmisibil recursul, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin indicii a unor erori de drept, și respectiv, nu este motivat sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele judecătorești, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor, însă, critică hotărârile sub aspectul individualizării pedepsei.

Colegiul penal în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanța de apel și-a argumentat soluția sa și a ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, infracțiunea pentru care este recunoscut vinovat inculpatul M. Stolearov, conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică și în consecință a traumatizat trei persoane, dintre care un minor. Ca circumstanțe atenuante a fost reținut faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe, care au determinat instanța de apel să-i numească un termen de pedeapsă mai scurt, însă, cu dispunerea executării reale a pedepsei închisorii și cu aplicarea pedepsei complimentare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Totodată, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

În lumina celor menționate supra, instanța de recurs reține drept întemeiată poziția instanței de apel cu privire la faptul că, pedeapsa individualizată de prima instanță nu este în acord cu principiul proporționalității avînd în vedere fapta comisă

și urmările grave produse. Totodată, avînd în vedere toate împrejurările cauzei care au fost constatate apreciază drept justă concluzia instanței de apel privind excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, de către prima instanță, menționînd că dînsul se poate îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, este o concluzie drept eronată, care nu poate fi menținută.

Deasemenea, Colegiul penal menționează că, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel este în limita sancțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, ce prevede pedeapsa cu închisoarea de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani, astfel, s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele agravante și atenuante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Totodată, instanța de apel și-a motivat soluția privind inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blînde, aceasta a format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și decizia corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Stolearov Mihail Piotr**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 aprilie 2016.**

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecătorii

Guzun Ion

Catan Liliana